

er Medlemmer af Folkekirken eller ej, synes jeg, at Kommunalbestyrelsen absolut bør have det afgørende Ord. Ordet „Erklæring“ bør derfor ændres til „Samtykke“. Og det er saa meget mere nødvendigt, som der i Slutningen af 1ste Stykke af § 1 staar, at „Overenskomsten om Højtids-offerets Afløsning, der ligger forud for nærværende Lovs Ikrafttræden, bortfalder ved Indgaaelsen af de her omhandlede Overenskomster“. Bestaaende Overenskomster, maaske 10, 20, 30, 40 Aar gamle — jeg tror, man har saadanne 40aarige Overenskomster —, som er indgaaede under helt andre Forhold end de nuværende, skal altsaa kunne omstødes ved en Overenskomst mellem det for Tiden siddende Menighedsraad, der maaske er valgt med en overmaade ringe Tilslutning fra Sognebeboernes Side. Vi ved jo, hvorledes Menighedsraadene ikke kan glæde sig ved nogen overvættets stor Tilslutning. Ganske vist er Valgene ikke foregaaede endnu, men Adgangen til at faa Valgret er ikke blevet modtaget med synderlig stor Iver af Befolkningen. Mange Steder bliver det kun en ringe Kreds, der kommer til at staa bag ved Menighedsraadene. Jeg finder det derfor uforsvarligt, at de sammen med Præsterne skal have Ret til at omstøde Overenskomster, der er 10—20—30 Aar gamle, og hvorved Aføsningssummen sikkert i de fleste Tilfælde vil blive betydelig forøget, en Forøgelse, der ved Sogneraadets Hjælp skal paalignes Beboerne.

I København skal der ligeledes kunne foretages en Offerafløsning, der skal foregaa under eet for hele Byen, naar Fler-tallet af Menighedsraadene har udtalt sig derfor. Ogsaa dér skal der kun indhentes en Erklæring fra Kommunalbestyrelsen, Jeg maa ligeledes her i høj Grad ønske, at Ordet „Erklæring“ bliver afløst af Ordet „Samtykke“. Det drejer sig om en meget betydelig Sum. Efter Anmærkningerne drejer det sig om ikke mindre end 144,000 Kr. Overhovedet maa jeg gøre opmærksom paa, at ved de senere Aars kirkelige Lovgivning er den kirkelige Skat her i København steget betydeligt, og det er, som sagt, en Skat, der ogsaa rammer Folk, som staar udenfor Folkekirken. Jeg skal nævne Lov af 14. April 1904, som ærede Medlemmer maaske vil erindre, at der fra socialdemokratisk Side blev drevet en ganske overordentlig forbitret og haardnakket Opposition imod. Ganske vist hidrog denne Opposition ogsaa til, at Prygleloven ikke blev behandlet saa hurtigt, som den ellers vilde være blevet, men denne

Opposition, som fra mange Sider kaldtes en Obstruktion, var i Virkeligheden saglig og i høj Grad vel begrundet, idet denne Lov af 14. April 1904 nu indbringer 164,900 Kr., en langt højere Sum end tidligere. Jeg er enig med den ærede sidste Taler i, at naar Offer og Accidenser afløses, bør der indføres en Bestemmelse om, at det fremtidig forbydes Præsterne at modtage Betaling for kirkelige Handlinger. Det, synes jeg, er et nødvendigt Supplement til en Offer- og Accidens-Afløsningslov.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale, at Lovforslaget for de tre Punkters Vedkommende, jeg her har peget paa, underkastes en meget nøje Prøvelse i det Udvalg, som formentlig vil blive nedsat.

Keiser-Nielsen: Ogsaa jeg hilser dette Lovforslag med Glæde, saa meget mere som en af mine Hovedgrunde til i sin Tid ikke at ville stemme for den nu vedtagne Menighedsraadslov var, at jeg for en stor Del betragtede denne Menighedsraadslov som en Præstevalglov, og jeg mente, at det var utilbørligt at vedtage en Præstevalglov, naar man ikke samtidig fik en Præstelønningslov eller i hvert Fald en Regulering af Præsternes Lønning, som dette Lovforslag foreslaar. Jeg haaber derfor, at dette Lovforslag, som jeg betragter som et godt Grundlag for en Ændring og en Ordning af de ret fortvivlede Forhold, der har været med Hensyn til Lønfordelingen indenfor Præsternes Klasse, maa komme til at gaa igennem, naturligvis med visse Ændringer. Jeg kan, ligesom den ærede Ordfører for Regeringspartiet, sige, at ogsaa jeg mener, at Lovforslaget er heldigt, for saa vidt som det karakteriserer sig nærmest som et Forsøg paa at ordne disse Forhold, og at det ikke karakteriserer sig som et endeligt Lønningsforslag, det vil altid være bedre at gøre dette Forsøg først. Og i saa Henseende er det heldigt, at Lovforslaget indeholder den Bestemmelse, at det skal til Revision om 5 Aar. Mulig vil man da efter de indhøstede Erfaringer komme til at foretage ret betydelige Ændringer i de Bestemmelser, det indeholder. Jeg skal ogsaa præcisere, at jeg er særlig glad over den Bestemmelse, Lovforslaget slutter med, om at de nu meget store Stiftsmidler, som i Fremtiden vil vokse og blive en ret antagelig Fond, ikke skal blive helt og holdent hos Stiftsøvrigheden, men at de ogsaa kommer ind under Statsrevisionens Undersøgelse.